

Τριώδιον

Ἦχος γ'. Τῷ Σαββάτῳ Πρωΐ

Τῷ Σαββάτῳ Δ' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗΙ Σ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς
τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν
δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ, ἡμαρτον
συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ
σὺ δὲ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι
τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός,
ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἧτοι Κάθισμα 16. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος γ'.

Ὅσοι φιλομάρτυρες, εὐφράνθητε
καὶ νῦν, συμφώνως ἀναμέλποντες τὴν
ὑμνωδίαν τῷ Χριστῷ· ὡς γὰρ φωστῆρες ἐν
Κόσμῳ, ἀνέτειλεν ἡμῖν τὴν ἐτήσιον μνήμην
τῶν Ἀθλοφόρων αὐτοῦ, θαυμάτων χάριν
ἐκπέμπουσας, καὶ φωτίζουσας τὸν νοῦν, καὶ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλاندρήσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**
Τὴν ὠραιότητα.

Ὅτε τῷ λόγῳ σου, παραστησόμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου, βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνης τοὺς εἰς σέ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος

πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ψαλμὸς ΡΙΗ' (118).

Στάσις Α'

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ανταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Αποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάραιοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγεῖλα, καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε· μὴ με κατασχύνῃς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσας· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσίν μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἤσυχνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Αθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάσασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτυρία σου.

Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάσασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ
δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως
ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν
με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ
παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ
δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἰοῖκτιρμοί σου, καὶ
ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν
ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ
ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκός ἐν πάχνῃ· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με
κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου
διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ
σύμπαντα δοῦλα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν,
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
(ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ
αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,

ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων,
μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων,
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ'
ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ
ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν
αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης
σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ
διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων
σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων,
μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων,
τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν
τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ
παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ
διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός,
συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς
ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἢ

δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ
ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Στάσις Β'.

Σὸς εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ
ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα
ἢ ἐντολήσου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν
ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἔστιν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με
συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου
ἔστιν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς
πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους
σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,
ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά
σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο
ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ
φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦφυλάξασθαι τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζήσόν
με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου
εὐδόκησον δῆ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματάσου
δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου
διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου
οὐκέπελαθόμην.

Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ
τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου
εἰσιν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι
τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι'
ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου
ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶσύ·
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ
ζήσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς
προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι
καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο
ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦφόβου σου τὰς
σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου
ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ
παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ
συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ
σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς
δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ
ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν
με.

Δουλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ
γνώσομαι τὰ μαρτύριάσου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου
ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάξιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου
κατωρθόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρένησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἥνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐντείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐνόλη καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκόντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἦδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἦδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύξαινο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην. (ἐκ γ')

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλός πρόβατον ἐγὼ εἰμι, ἀνακάλεσαί με, Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ,

ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ
δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς
κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπασσον,
παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος,
εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ,
ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς
καὶ Θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει
σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς
ἐξάρπασσον.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα,
εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν
ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
εὕροισιν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή
εὐλογημένη.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ
αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων,
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ'
ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ
ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν
αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης
σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ
διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπασσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων
σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων,
τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν
τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ
παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ
διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός,
συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς
ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
σύ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ
δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν

σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὦδιὴ α΄. Ὑψος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ,
ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ,
καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν,
ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ
λαμπρυνθείς, φωτοβόλοις λάμψεσι,
χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ, δυστυχίαις ῥῦσαί
με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ, ὅπως
ὑμνήσω σε.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ
λαμπρυνθείς, φωτοβόλοις λάμψεσι,
χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ, δυστυχίαις ῥῦσαί
με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ, ὅπως
ὑμνήσω σε.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Οὐρανοφύτευτον κλῆμα ἐν ταῖς αὐλαῖς,
τοῦ Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθηνούμενον
καρποῖς, ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ
θαυμάτων ἀληθῶς, Πάτερ Εὐτύχιε.

Δόξα.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν,
τυραννίδος Ὅσιε, κατεκράτησας· διό,

ἀπαθείας πτέρυξιν ἀρθεῖς, πρὸς αὐτὰ τὰ
τοῦ Θεοῦ ἤχθης σκηνώματα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν,
ὥς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου
γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή,
τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὦδιὴ γ΄. Ὑψος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Οὐκ ἐστὶν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίου γέγονας ναός, Πνεύματος
θεοφόρε, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἱλὺς
τῶν παθῶν, δι' ἐμμελείας πολλῆς, Ἱεράρχα,
ἐνδοξε Εὐτύχιε.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοῦς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Υἱὸς ἡμέρας μετοχῇ, φρυκτωρίας αὐλοῦ,
ἀνεδείχθης καὶ φέγγει, ἱαμάτων ἀψευδῶν,
τὴν ἀχλυώδη παθῶν, ἀπελαύνεις, Λώβην
Παναοίδιμε.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Μαστοῦς θηλάσας ἐκ παιδός,
ἐγκρατείας εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀενάοις,
ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ, κατήντησας ἀληθῶς,
Ἱεράρχα, ἐνδοξε Εὐτύχιε.

Δόξα.

Ἀνοίξας στόμα τὸ σεπτόν, εἵλκυσας
Πάτερ πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας στόμα,
ἀδικίαν εἰς αὐτό, τὸ ὕψος τῆς τοῦ Θεοῦ,
μελετήσαν, πάνσοφε σαρκώσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν
φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν
γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ
τεκοῦσα μένεις ἀειπαρθένος.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος,
ἀπεγύμνωσας, ἰσχὺν τοῦ πλάνου,
θαυματουργῶν θεοφόρε ἐξαίσια· ἀπελαθεὶς
δὲ ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, παλινδρομεῖς εἰς
αὐτὴν δοξαζόμενος, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ
γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς
ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον
Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου
φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν
ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν
Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ αἴγλῃ Πάνσοφε, τῆς θείας χάριτος,
ἐλλαμπόμενος πάσας αἵρετικῶν, δόξας
ἀπημαύρωσας, καὶ κατεφαιδρυνας λαῶν,
ὀρθοδόξων τὰ συστήματα.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Οὐ κατενάγκωσας, ὑπὲρ τῆς Πίστεως,
διωγμοὺς ὑπομένων· καὶ γὰρ αὐτόν, εἶχες

συμμαχοῦντά σοι, τὸν βλασφημούμενον
Χριστὸν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ὑψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ Κύριος,
τῆς αὐτοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς, Πάτερ
διαβήματα, καὶ ὑπεσκέλισεν ἐχθρῶν,
ἐπαιρόμενα φρονήματα.

Δόξα.

Ῥημάτων δύναμις, τῶν σῶν ἀνίσχυρον,
ἐναντίων τὸ δόγμα καὶ τὴν ἰσχύν, Πάτερ
ἀπειργάσατο, τοῦ Ὁρθοδόξου δὲ λαοῦ,
τεῖχος γέγονε καὶ στήριγμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα,
τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς πέφυκε
κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
ἀειπάρθενε μυστήρια.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδιθ' ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς
τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθω
καταύγαυσον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ,
τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων
ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενναίως φέρων τὸν χωρισμόν,
ποιίμνης τῆς λαχούσης σοι σοφέ, Πάτερ
ἀδίκως ἐκβέβλησαι, αὐθις δὲ πρὸς ταύτην
παλινδρομεῖς ἐν χαρᾷ, μεγάλως ὑπὸ
πάντων ἀνευφημούμενος.

Στίχ. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Γενναίως φέρων τὸν χωρισμόν,
ποιίμνης τῆς λαχούσης σοι σοφέ, Πάτερ
ἀδίκως ἐκβέβλησαι, αὐθις δὲ πρὸς ταύτην
παλινδρομεῖς ἐν χαρᾷ, μεγάλως ὑπὸ
πάντων ἀνευφημούμενος.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Οὐκ ἐν αἰνίγματι καθορᾶς, δόξαν ἦν
ἐπόθησας Θεοῦ, ἐκ βρέφους μάκαρ Εὐτύχιε,
πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον,
λυθέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκός, Πατὴρ
ἡμῶν.

Δόξα.

Ναμάτων θείων σου ἡ ψυχὴ, μάκαρ
πληρωθεῖσα ποταμόν, τῇ Ἐκκλησίᾳ
ἀνέβλυσεν, ὄντως διδαγμάτων σοφέ
Εὐτύχιε, καὶ ταύτης καταρδεύεις, Πάτερ τὰς
αὐλακας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποι
νὰ τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὁμολογοῦντας
διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν
ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα, τὴν ὄντως
Θεογεννήτριαν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδιθ' ζ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,
ἐν εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ
σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ τριὰς ὡς
καθαρῶ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ
χαρισμάτων ἔπλησεν ἀληθῶς, θεόφρον
Εὐτύχιε, δι' ὧν ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις ἀεὶ.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡ τριὰς ὡς
καθαρῶ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, καὶ
χαρισμάτων ἔπλησεν ἀληθῶς, θεόφρον
Εὐτύχιε, δι' ὧν ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις ἀεὶ.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας
θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Ὑψώθης κτησάμενος, ἐν καρδίᾳ
ἀψευδῶς, ὑποποιὸν ταπεινῶσιν, καὶ τῶν
δαιμόνων πάσας τὰς μηχανάς, ὕψ' ἐν
ἐταπεινώσας, Ἱεράρχα Κυρίου παναοίδιμε.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ἀκυμάντως
διελθὼν, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς
βασιλείας Πάτερ τῶν οὐρανῶν, Θεῶ τὰ
ἀγώγιμα, τῆς ψυχῆς διασώσας ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς
βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν
μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον
τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ
μου.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος δ'. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς
μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ὑπερέβητε ὄρους, σαρκὸς Ἀθληταί,
πολλῇ ὑπομονῇ, ὑπενεγκόντες τιμωρίας
πόνους, διὸ ἅπαντα πόνον, καὶ θλίψιν
κουφίζετε, τῶν ὑμᾶς ἀνυμνολογούντων.

Στίχ. Ἐδὺ ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι.

Μυριάσιν Ἀγγέλων, στρατὸς ἡνώθη,
ἀγίων Ἀθλητῶν, καὶ ἱκετεύει τὸν πανάγιον
Θεόν, ἐγκλημάτων μυρίων, ἡμᾶς
ἐκλυτρώσασθαι, ὡς Χριστῷ εὐηρεστηκότες.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου,
πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Νεκρωθεὶς καὶ ἐν τάφῳ, Χριστὲ
ὑπνώσας, ἀνέστησας νεκρούς, καὶ τοῖς
πίστει τεθνεῶσι νέμεις, ἀγαθότητος
πλοῦτον, Χριστὲ τὴν ἀνάπαυσιν, μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων.

Στίχ. Ἐδὺ ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ζητῶν Θεῶσαι τὸν
ἄνθρωπον Ἀγνή, ἐκ σοῦ σαρκοῦται, καὶ
βροτὸς ὁράται ὃν ἀπαύστως δυσώπει, εὐρεῖν
ἡμᾶς ἔλεος, ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

**Ὡδὴ Γ'. Ἦχος δ'. Τῶν
πταισμάτων τῇ ζάλῃ.**

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Σαρκὸς καὶ αἵματος Ἅγιοι μὴ
φεισάμενοι, πρὸς πᾶσαν βάσανον ἔστητε,
ἀκατάπληκτοι, Χριστὸν μὴ ἐξαρνούμενοι,
διὸ ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέπεμψε Χριστός,
τοὺς στεφάνους ἡμῖν.

Στίχ. Ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Τῇ τῶν Μαρτύρων πανηγύρει
ὑπαντήσωμεν, λαμπροφοροῦντες ταῖς
πράξεσι, καὶ βοήσωμεν ἐν θεοπνεύστοις
ἄσμασιν. Ὑμεῖς ἐστε ἀληθῶς ἐωσφόροι, ἐπὶ
γῆς Χριστομάρτυρες.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τριάς ἀγία δοξάζω σε, φύσιν ἄναρχον,
ἓνα Θεὸν ἓνα Κύριον, τρία πρόσωπα,
Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦματός, ἀγέννητον
γεννητὸν ἐκπορευτὸν, τὸν αὐτὸν καὶ αἰῶδιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡ μακαρία Θεόνυμφε, πῶς γεγέννηκας
ἄνευ ἀνδρός, καὶ μεμένηκας ὡς τὸ
πρότερον; Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, τεράστιον
φοβερὸν, ἀλλ' αἰτησάμενος σῶζεσθαι, τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Μαρτυρικόν.

Τὰς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν
διαβλέποντες, ἐνετρυφᾶτε τοῖς αἵμασιν
ἀγαλλόμενοι, ἀλλὰ καθικετεύσατε,
ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ Μάρτυρες
ἀεισέβαστοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἀνλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

Ὁ ἐκ γῆς πλαστουρήσας με καὶ
ζωώσας με, καὶ εἰς γῆν ἐπιστρέφειν με
πάλιν φάμενος, οὓς προσελάβου δούλους
σου ἀνάπαυσον, καὶ ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου
ἀνάγαγε Κύριε.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος δ'.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος,
ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν
τῷ Προφήτῃ κραυγάζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε, καὶ διάσωσόν
με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ
ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ
βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν
τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας
ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ
εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ
πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες
ῥῶδην τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ C' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν
Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐκατὸν εἴκοσι Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας
Πλατωνίδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων δύο
Μαρτύρων, τῶν ἐν Ἀσκάλωνι ἄρχις ὁσφύος
χωσθέντων καὶ τελειωθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν
Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης, ὁ ἀσκήσας ἐν ἔτει αἰτ'
(1310), ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσῖος Γρηγόριος, ὁ ἀσκήσας ἐν τοῖς
ὀρίοις τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁθῶ κατὰ
τὸ ἔτος αἰτ' (1308), ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς
Γεννάδιος, ἀθλήσας ἐν Κων/πόλει κατὰ τὸ
ἔτος αἰω' (1818), τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς,
τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐνδόξων πέντε Νεομαρτύρων Μανουήλ,
Θεοδώρου, Γεωργίου, Μιχαήλ καὶ ἐτέρου
Γεωργίου, τῶν ἐκ Σαμοθράκης, καὶ ἐν
Μάκρῃ τῆς Θράκης ἀθλησάντων ἐν ἔτει
αἰω' (1835), ποιούμεθα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον
εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισὶ,
τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα
Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος,
τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς
Ἀγγέλοις· ὅθεν σὺν αὐτοῖς χορεύεις
γηθόμενος βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον
τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χιονώδη τὴν ψυχὴν Πάτερ κτησάμενος,
τῶν ἀρετῶν λευκότητι, ἐξωμοίωσαι τοῖς
Ἀγγέλοις· ὅθεν σὺν αὐτοῖς χορεύεις

γηθόμενος βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Τερεῖον ὥσπερ ἄμωμον προσήγαγες, σαυτὸν ἐκ βρέφους Ὅσιε, τῷ Δεσπότη σου, ἡδονῶν νεκρώσει ἀληθῶς· διὸ ἀγαλλόμενος βοᾷς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Οἱ κρουνοὶ σου τῶν δακρῶν Πάτερ ἔσβεσαν, πυρκαϊᾶν σαρκὸς ἡδονῶν, καὶ γεγόνασιν, ἱαμάτων δρόσος τοῖς πιστῶς, κραυγάζουσι πάντοτε Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε καὶ Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἔγνωμεν σωτηρίαν βροτοί· ὁ γὰρ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀχώριστος Υἱός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται· διὸ, εὐλογημένη γενεαῖς γενεῶν πέφνηας.

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ἑβδόμης Ὠδῆς.

Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χειρὰς ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων

ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν, αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὁπισθὲν σου· ὅτι αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυρθεῖσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβεῖ.

Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος καὶ ἐνδοξος, ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη καὶ πίσση καὶ στυππῖω καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίνι στέργουσα τὰ πάθη, τῶν ἀλόγων ἀληθῶς, ψυχὴ ἐξωμοίωσαι; τίνα ὑπερβάλλοντα ἔσχες, ἐν ἀμαρτίαις; βόησον τῷ Χριστῷ. Σῶσόν με Ἀγαθέ.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τὸν ἐν Ἁγίοις, αἰτήσατε ἐκτενῶς, ἐπαναπαυόμενον, ταῖς ἀγίαις ταύταις ἡμέραις, καθαγιάσαι πάντων, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψιστε ὁ ἐν ἐλέει, πλούσιος καὶ ἀγαθός, τοῖς δούλοις σου ἄφεςιν, τοῖς προκοιμηθεῖσι παράσχου, χοροῖς Ἁγίων τούτους, συναριθμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας νομίμων δίχα φύσεως τὸν Πλαστοργόν, γενόμενον ἄνθρωπον. Ἀχραντε αὐτὸν οὖν δυσώπει, πάντων τὰς ἀνομίας νῦν παριδεῖν, καὶ τὰ πταισμάτα.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, δείξας τὰ
μνημόσυνα, χαρὰν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ
ψυχῆς θυμηδίαν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐ ψευδόμεθά σε Χριστέ, οὐδὲ
ἀρνούμεθα οἱ Μάρτυρες ἐκράυγαζον ἐν
μέσῳ τῶν βασάνων, τοὺς παρανόμους
δικαστὰς καταπλήττοντες.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἐν τρισὶ προσώποις, μίαν φύσιν
σέβομεν, Πατὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος,
προφητικῶς βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πῶς ὡς μήτηρ τίκεις, καὶ παρθένης
ἔμεινας; Ὅτι Θεὸν ἐγέννησα, μὴ ζήτηί
μοι τὸν τρόπον· ὅσα γὰρ βούλεται ποιεῖ, ἡ
θεόπαις βοᾷ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα
αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Μαρτυρικόν.

Μαρτυρικὴ χορεία, ἡ θεοφάνωτος
τοὺς δούλους σου ἀξίωσον, προσκυνητὰς
γενέσθαι, τοῦ θείου καὶ ζωοποιοῦ τοῦ
Σωτῆρος Σταυροῦ.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβον, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Ὁ τῆς ζωῆς ταμίας, Βασιλεῦ ἀθάνατε,
οὓς ἐξελέξω δούλους σου ἐν πίστει καὶ
ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, καταξίωσον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' Ἀγγέλου παῖδας, ἐκ πυρὸς
διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον,
μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον
ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι
ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ
βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος,
ἀρετῶν ἐμμελεία Πάτερ ἡγρύπνησας,
ἕως τοῦ Θεοῦ, Ἰακώβ ὠφθης σκηνώμα, ὃν
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ
ὡς δίστομον ξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα
τὸ σεπτόν, πάσας ὄντως συνέκοψας, τῶν
αἱρετιζόντων τὰς φάλαγγας θεόφρον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αναιμάκτους θυσίας Θεῷ προσήγαγες,
ταπεινώσει καρδίας, Πάτερ Εὐτύχιε θύων
διὰ σέ, τὸν τυθέντα ὡς πρόβατον, ὃν
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑφαιρέσει τοῦ χείρονος ἀνυψούμενος,
τοῖς αὔλοις, Ἀγγέλοις ἐξομοιούμενος, ἔτι τῇ
σαρκὶ ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ἔρωτι ἀσχέτω,
πρὸς ὃν Χριστὸν ἐπόθεις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδῖνας Ἀχραντε,
καὶ τεκοῦσα Παρθένος πάλιν διέμεινας,
ἅπαντα γὰρ δρᾷ· Ἰησοῦς ὁ Θεάνθρωπος, ὃν
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος
καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος δ'. Αντρωτὰ τοῦ παντός.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἀπτοήτω χοροῦντες φρονήματι, πρὸς
ἐπίπονα σκάμματα Μάρτυρες, πόνους
σαρκὸς ὑπέστητε, καὶ πρὸς ἄπονον λῆξιν
μετατεθέντες, πάντα πόνον καρδίας
κουφίζετε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοῖς ἀλλαξάμενοι,
σαρκικοῖς με φθειρόμενον πάθεσι, διὰ
νηστείας σώσατε, καὶ εὐχῶν ἐμμελείας,
Μάρτυρες θεῖοι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν
ἱκετεύοντες.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰκεσίαις Χριστὲ τῶν Μαρτύρων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον, καὶ τοῖς πρὸ σὲ τὸν εὐσπλαγχνον, μεταστᾶσι τοῦ βίου, λύσιν παράσχου, ὀφλημάτων καὶ θείαν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε καὶ σῶζε, ἀναβοῶντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες, ὡς δροσισμῷ Ἀθλοφόροι, μετὰ χαρὰς ἀνεκράζετε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων, τροπωσαμένη τὴν πλάνην, νικητικῶς ἀνεκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦντες, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ καὶ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἀνεδείχθης, κυφοροῦσα ἀνάνδρως, Θεὸν τῶν ὅλων ἢ πάναγνος· Ἄλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις τοὺς σοὺς δούλους, καὶ προσκυνῆσαι καὶ βλέψαι, Χριστὲ Σωτὴρ καταξιώσον, τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

Ὁ καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τῇ ἐκ νεκρῶν σου Ἐγέρσει, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, αἰνεῖν σε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥραθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μικρῶν τὰ μέγιστα ἀντικτώμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα καλῶς ἀντωνούμενος, βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες, τῆς μὴ παρεχομένης δόξης ἐπέτυχες, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλωναῖς ὠραῖζόμενος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἀγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἀγνῆς Παρθένου, λάτρης ὤφθης Εὐτύχιε,

Ἱεράρχης Θεοῦ ἀληθέστατος, στῦλος Ὁρθοδοξίας, ἔρεισμα πίστεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ θεομακάριστε.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας Εὐτύχιε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις, θείαις Δυνάμεσι, πάντων τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ὡς φῶς, ὡς ὄρθρος, ὡς, μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐξέλαμψας, θεόφρον Εὐτύχιε, μεταστὰς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς Θεόν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις, φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἦρωσθεις δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὁδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα, ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, Παρθένε ἁγνή, χάριν ἀντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν Θεομακάριστε.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος δ'. Εὐα
μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στίχ. Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Στηρίξαντες πέτρα νοητῇ, τὸ φρόνημα Ἀθλοφόροι, ἀπερίτρεπτοι, πάσαις ἐχθροῦ μηχανουργίαις ἐμείνατε· διό με τρεπόμενον,

πρὸς πάθη ψυχοφθόρα στηρίζατε, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον παρακλήσεσιν.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἡ θεία καὶ ὄντως φωταυγής, ὁμήγυρις τῶν Μαρτύρων, καθικέτευε, τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, συγχώρησιν, πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Φιλάνθρωπε μόνε Ἀγαθέ, τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι, ἀναστάσεως, κεκοιμημένους αἰωνίου, φωτός σου ἀνεσπέρου ἀξίωσον, μετέχειν καὶ τροφῆς ἀπολαύσεως, ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σῇ, γεγένηται παναγία, μήτρα, Πάναγνε· ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι· Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, καὶ τρίβον τὴν εὐθειᾶν ὑπόδειξον, τῷ σὲ γνησίως μακαρίζοντι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Μεγαλύνομέν
σε τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆσαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τῶν Μαρτύρων μνήμην, ἐκτελέσωμεν πιστοί, ἵνα τῆς ἐκεῖνων, κοινωνήσωμεν

δόξης, εὐφημοῦντες τὰ ἄθλα, τῶν ἀγώνων αὐτῶν.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, θῆρες ἔπτηξαν σφοδρῶς, ὑπεχώρησε πῦρ, συνετρίβησαν τόξα, ἐν ὑμῖν Ἀθλοφόροι, θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ὑπεράρχιε φύσις, τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ θεαρχία, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, διαφύλαττε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐλογοῦμέν σε, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπιφανέντα τῷ Κόσμῳ, καὶ ἐγείραντα κέρας, σωτηρίας ἡμῖν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Μαρτυρικόν.

Πρεσβευταὶ τοῦ Κόσμου, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐτοῦ ιδέσθαι Σταυρόν, καὶ προσκυνῆσαι, καταξιώσατε πάντας, ἱκεσίαις ὑμῶν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Ὅπου ἀναβλύζει, πηγὴ ζωῆς Υἱὲ Θεοῦ, καὶ ἐπισκοπεῖ σου, ὁ τοῦ προσώπου φωτισμός, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἐγκατάταξον.

Ὁ Εἰμός. Ἦχος πλ. δ'.

Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ δοξάζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,

ὡς τεκοῦσαν Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἔτερον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων
ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους,
ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ
ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ
σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ
εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον
τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον
δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἀγίου.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Μαρτυρικά. Ἦχος γ'.

Τοῦ Τριωδίου - -

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον, ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν, τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἱ δυνάμεις τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἄνθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν, καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις,

πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοηθώμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν

σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλínaμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα.

Ἦχος γ΄. *Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.*

Δοξάζω τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδωρήται, καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε· διὸ βοᾶμέν σοι· Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦν ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν, Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας· διὸ βοᾶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λαμπάδα νοητὴν σε βαστάζουσας, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλήσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα· διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν αὐλίζεσθαι, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραινομένων ἢ κατοικία Ἀγνή, δοξάζειν σε τὴν Πανάμωμον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς
τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν
δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ, ἡμαρτον
συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ
σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι
τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός,
ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἡείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ΄) Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)